

v. g. cum dicitur §. 2. Papismus totum esse fabulam ex Gentilismo & Judaismo conflatam. Nicodemus quidem *Eriseblinus* demonstrare voluit, totum fere Papatum, cum omnibus ceremoniis suis ex Virgilio extitisse, in Orat. quæ Tubingæ est habita, de Præstantia ac dignitate *Aneid. pag. 16.* Quantum autem memini, nunquam tam crude loqui amant veritatis celestis gnari. Fatendum potius, in ipso Papismo existere, & extitisse nonnulla optima, & doctrinas illas, quas ex Papismo accepimus, non penitus fuisse apud Papistas falsas, sed admixto fermento & erroribus valde corruptas & obscuratas. Alioquin non emendandæ hæ doctrinæ, sed penitus rejiciendæ fuissent a nostræ Religionis Repurgatoribus. Quod si ergo (ut Argumenti nostri rationem habeamus,) Papismus abusus est ad perniciem Innocentium & suæ utilitatis lucrum Processu contra Magos & Lamas; incommode tamen dicitur, imo plane probari nequit, operationes diaboli in Papatu, & Magiam ibidem accusatam, totam esse fabulam & pro nihilo habendam. Separandus enim est Usus ab Abusu, & Verum ab admixto Falso.

§. II. Admiscetur etiam in disputatione multa, quæ nescio, an *Ejusdem* Autori ipsimet probari queant. Leve illud est, quod §. 4. dicitur, Cautionem criminalem, sive de Processibus contra sagas Librum, ante septennium editam esse, nisi forte Editionem, si quæ est, recusam, (à quo tamen *inconsiderate dicta de cautione Criminali.* significatu vox edita differt,) indigitare vult. Liber enim iste, uti nostra habet Editio, jam altera vice, Anno 1632. Francof. sumptibus Joh. Gronæi in 8vo prodit, quod ipsum in præfatione collectionis *unterschiedener Schrifften von Unsug des Heren-process*, Autorem, simulque Disputationis de crimine Magiæ, latere videtur. Meminit enim Gronæus in præf. huic secundæ Editioni præfixa, primam Editionem, Nundinis antecedentibus, præhabita Approbatione Fac. Jur. Rintelenis, ab Academico Typographo Petro Lucio esse vulgatam, & exemplaria primæ Editionis adeo subito intra paucos menses distracta esse, ut nullum amplius haberi potuerit quantocunque pretio. Nec illud urgebimus magnopere, ipsum hunc Cautionis Criminalis Autorem, licet plurima tradat, quæ circumspectam curam in Processibus contra sagas magistratibus suadent, quod faciendum esse nemo pius aut prudens negabit; dubio tamen VI p. 12 afferre rationes, quibus probet, bene facere Principes Germaniæ, cum in crimen sagarum procedant, & dubio XII p. 58 probare iterum, non opus esse, ut ab Inquisitione contra sagas cessandum sit, si Processus caute & circumspecte juxta præscriptum Legis & prudentes rationes instituantur. Ut